

Gecenin Defni

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Haziran 2015

Gecenin defni yakın
Yeni battı henüz gün
Ve cebelleşirken hüznle gönül.
Çok uzak bazen kalan yarım
İçine saklandığım o gölgem
Devinirken zaman.
Ne çok teferruat saklıymış meğer
Susan dilim kanarken içten içe
Bir adım daha atabilsem keşke
Uzatıp elimi tokalaşsam resminle
Tek bir imge dahi nazarında
Alabildiğine tahakkümperver olsa da
Sırta kadem basmışsın ezelden
Sormak değil bil ki neden diye
Payıma düşen.

Bir yabancıysa olduğum şu garip devran
Kırık lehçesi gönlün
Yitik hem de nicedir...
Nicedir yalnızlığın kıyısı
Hükme varmışsın bir kere
Yoksa bu da kocaman bir yanılğı da
Sefil sıradanlığında hissettiğim derinden.
Gecenin defni çok yakın,
Bildiğim ve savunduğum dünyam
Gizemi kimliklerin savruk birer gölge,
Boyunduruğunda saklı özgür bildiğim
Tutsaklığım...

Aşka tutsak, yalana ve sitem dolu
Yarınlara ulaşmak değil bil ki
Geçen içimden.
Ve dün geçtiğim o ıssız yol
Fısıldarken rüzgâr usulca adımı
Gülmekse arımdan katıla katıla,

Ne gam...

Payidarım olmadığım kadar
Ve alabildiğine suskun
Oysa hibeliydi kelimelere ruhum
Sayıklarken devşirme düşleri
Adımlamaksa sıradanlığında hayatın
Üç beş cümle belki de sarf ettiğin
Sakındığım varlığın yine kayıp
Son evresi mutluluğun sanma ki çok ayıp.

Tozlu raflarda saklı anılar
Zihnimin çekmecelerinde bıraktığım ne varsa
Unuttuğum pek çok insan
Dost bildiğim dünde kalan.
Ne bir sanrı söylediklerim ne de yalan
Ne de bilindik bir makam
Çalan şarkının kayıp güftesi kadar
Aslı astarı yok inan ki tüm söylemlerin
Ne varsa bildiğim
Bil ki ne varsa biriktirdiğim
Ve içimden geçen her bir cümleye kefilim,
Olmadığım kadar adilane
Ve gidebildiğim yere kadar.